

18 APRILIE
SLUJBA
SF.MUCENIC
IOAN DE LA IOANINA

Α Π Ρ Ι Δ Ι Ο Υ Ι Η'

Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Νεομάρτυρος

Ι Ω Α Ν Ν Ο Υ

τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων

ΕΝ Τῶ ΜΙΚΡῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

Ἰσιῶμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς

Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδώκας σημειώσιν.

Δεῦτε φιλομάρτυρες, χαρμονικῶς ἐορτάσωμεν, Ἰωάννου τοῦ μάκαρος, τὴν μνήμην τὴν ἁγίαν, τοῦ ὑστερίως χρόνις, λαμπρῶς ἠθλητάς, ὑπὲρ τῆς πίστεως Χριστοῦ, καὶ καθελόντος ἐχθροῦ τὸ φρύαγμα, καὶ πρὸς αὐτὸν βοήσαντες Ἰωαννίνων ἀγλαΐσμα, Ἀθλητὰ ὄφθης ἁγίου, ὡς αὐτῶν θεῖον βλάστημα.

Πόθῳ πυρπολούμενος, τῷ τοῦ Σωτῆρος Πανεύφημε, πρὸς ἀγῶνας ἀθλήσεως, στεγνῶς προσεχώρησας, ἐν πολλῇ ἀνδρείᾳ, μὴ πτήξας βασάνους, μηδὲ τὴν φλόγα τοῦ πυρός, ἀλλὰ ἠδύξων Χριστοῦ τὴν ἔγερσιν, ὡς θῦμα προσεπέψαι, καὶ ἱερὸν ὀλοκαύτωμα, ἐν αὐτῷ τελευτῶν, Ἰωάννη τῷ Κτίστῃ σου.

Αἴτιος τῆς νεότητος, καὶ τὰ τετραὰ τὰ ἐπίγεια, ὡσπερ χόρτον λελόγισαι, ἀλοῦς θεῖου ἁγίου, Ἰωάννη μάκαρ, καὶ Μαρτύρων δρόμον, ἠδύξων σθένει θεϊκῷ, καταπαλαίσας τὸν πανακαύτωμα διὸ τῆς ἀφθαρσίας σε, νικητικῷ διαθήματι, ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσεν, ὁ λαμπρῶς ἠθλησάσας σε.

Πάλις ἐπαγάλλεται, Ἰωαννίνων καὶ τέρεται, τῇ ἀγίᾳ ἀθλήσει σου ἁγίου, φυτόν γὰρ ὡς ἁγίου, καὶ πάγκαρπον δένδρον, καὶ ὄραϊον ἁγίου, ἐβλάστησέ σε Ἀθλητὰ, καὶ τῷ Σωτῆρι

δώρον ὡς ἔμψυχον, καὶ θῦμα ἱερώτατον, ἐν Βυζαντίῳ ἀθλήσαντα, ἱερῶς προσενήνοχεν, Ἰωάννη πανεύφημε.

Δόξα... Ἦχος β'.

Μαρτυρικὴν ἀνδρείαν ἐπιδειξάμενος, ἐν νεότητι σώματος, μαρτυρικῶς ἠγωνίσω, ἐν ὑστερίως καιροῖς, Ἰωάννη μακάριε καὶ τῇ σῇ ἀθλήσει, τῶν μὲν πιστῶν τὰς ψυχὰς ἐστήριξας, τῶν δὲ ἀπίστων τὰς φρένας, αἰσχύνης ἐπλησας Χριστὸν γὰρ ἐδόξασας, τὸν θαύμασι πολλοῖς σε δοξάσαντα.

Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς ἢ τὸ Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Ἀπόστιχα.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Μάρτυς περιφανῆς, Χριστοῦ τοῦ βασιλέως, ἐδείχθης Ἰωάννη, ὑπὲρ αὐτοῦ προθύμως, ἀθλήσας θεῖω ἔρωτι.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει...

Φέρων ἐν τῇ ψυχῇ, τὸ πῦρ τὸ ζωηφόρον, πυρὸς ἐνύλου καῦσιν, καρδίᾳ γηθομένη, ὑπέμεινας μακάριε.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Βρούουσι θαυμαστῶς, ἰάματα τοῖς πᾶσι, τὰ λείψανά σου Μάρτυς, πλουσίως δοξασθέντα, τοῦ Πνεύματος τῇ χάριτι.

Δόξα... Τριαδικόν.

Δύναμιν παρὰ σοῦ, λαβὼν Τριάς Ἁγία, ὁ Μάρτυς Ἰωάννης, ἐπάτησεν ἀνδρείως, τῆς πλάνης τὰ βουλευμάτα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Χαίρων τοῦ σοῦ Υἱοῦ, τὴν ἔγερσιν δοξάζει, ὁ Μάρτυς Ἰωάννης, Παρθένε Θεοτόκε, ἀθλῶν καρτερικώτατα.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καὶ ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

Μετὰ τὸν Προουμιακόν, τό, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους στ', καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Εχὼν τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, ἐν τῇ καθαρῇ σου καρδίᾳ, τὸ πῦρ τὸ αὔλον, πρὸς τὴν ἀθλήσεως, ἅγιον στάδιον, γηθοσύνως ἐχώρησας, νεότητος ὄραν, καὶ πάντα τὰ γήινα, λιπῶν ὡς πρόσκαιρα ὄθεν καὶ νομίμως ἀθλήσας, ἥσυχνας τῆς πλάνης τὸ κράτος, Μάρτυς Ἰωάννη χαριτώννυμε.

Ω τῆς μακαρίας σου φωνῆς! σὺ γὰρ ἐν πολλῇ παρησίᾳ, Χριστὸν ἐκήρυξας, καὶ αὐτοῦ ἀνύμνησας, εὐφήμῳ στόματι, τὴν ἁγίαν Ἀνάστασιν, τῶν ἐχθρῶν ἐν μέσῳ, καὶ τούτων ἐφίμωσας, τὸ στόμα Ἁγίε ὄθεν πάντα πόνον ἐνέγκας, ὄφθης Ἀθλητὰ Ἰωάννη, Μάρτυς τοῦ Σωτῆρος ἀκαθαίρετος.

Χαίρων καθυπέστης ἀνδρικῶς, ἐν ἀγαλλιᾶσει καρδίας, ἀξιοθαύμαστε, τὴν δομειαν ἔσκαυσιν, πυρὸς τοῦ βρέμοντος, δρόσον θείαν δεχόμενος, ἰσχύος Κυρίου, καὶ ὡς θῦμα τέλειον, καὶ προσφορὰ ἐκλεκτή, τούτῳ Ἰωάννη προσήχθης, παρ' οὗ καὶ λαμπρῶς ἐδοξάσθης, ἰαμάτων χάρισι τοῖς πέρασιν.

Προσόμοια ἕτερα.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ο τῶν Μαρτύρων τὸν ζῆλον κεκτημένος, ὅτε πρὸς τὰ σκάμματα, τὰ τῆς ἀθλήσεως, ἀν-

δρειοφρόνως εἰσέδραμες, ἐνδεδυμένος, τὴν δυναστείαν τοῦ Παντοκράτορος, τότε ὡμολόγησας Χριστοῦ τὴν σάρκωσιν, καὶ τὴν ἀπάτην κατήσχυνας, σαρκὸς μὴ δείσας, τὰ πολυώδυνα κολαστήρια, καὶ θριαμβεύσας τῇ ἐνστάσει σου, τοῦ ἐχθροῦ τὴν παράταξιν ἐνδοξε, Ἰωάννη παμμακαρ, μαρτυρίου στέφος εἴληφας.

Ο ἐν τῇ πόλει τοῦ Βύζαντος ἀθλήσας, ὅτε τὴν οὐράνιον, δρόσον τοῦ Πνεύματος, ἐν τῇ ψυχῇ σου εἰσδέδεξαι, τὸν νοῦν σου πάσης, τῆς τῶν γηίνων χωρίσας σχέσεως, τότε ἀγαλλόμενος τὸ πῦρ ὑπέμεινας, καὶ τῆς ἀπάτης κατέφλεξας, τὴν ὕλην πᾶσαν, μὴ δειλιάσας πόνους τοῦ σώματος, καὶ προσηνέχθης τῷ Θεῷ ἡμῶν, προσφορὰ ὡς εὐώδης καὶ ἁμωμος, καὶ σεπτὸν ἱερεῖον, Ἰωάννη παμμακάριστε.

Ιωαννίνων τὸ ἄνθος τὸ ὠραῖον, Μαρτύρων ὁ σύναθλος, καὶ ἰσοστάσιος, ἡ μυροθήκη ἡ ἔμψυχος, ἔρωτος θείου, τὸ τῆς ἀγνείας θείον ἀλάβαστρον, ὑμνεῖσθω ἐν ἁσμασιν ἐνθέοις σήμερον, ὁ Ἰωάννης ὁ ἐνδοξος, ὁ στρατιώτης, Χριστοῦ ὁ νέος καὶ ἀκατάληκτος, ὁ καταπλήξας τὸν ἀντίπαλον, τῇ αὐτοῦ εὐσθενείᾳ καὶ χάριτι, καὶ πρεσβεύων δοθῆναι, ἰλασμόν ἡμῖν καὶ ἔλεος.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ὁ Νεομάρτυς Ἰωάννης, ὡς ἄνθος ὄφθη νοητόν, ἐν τῇ τοῦ ἔαρος ὄρα, καὶ τῶν πιστῶν εὐφραίνει τὰς ψυχὰς, τῶν αὐτοῦ χαρίτων τῇ εὐπνοίᾳ ἄθλητικὸν γὰρ ἀνύσας στάδιον, πρὸς εὐφροσύνην ἐόρτιον συγκαλεῖται ἡμᾶς, βοηῆσαι αὐτῷ χαίροις τῶν πάλοι Μαρτύρων μιμητῆς, ὡς τοῖς ἔχουσιν αὐτῶν βαδίσας, καὶ τῆς εὐκλείας κοινωνός ἡμῶν ὁ διὰ πυρὸς τελέσας τὸν ἀγῶνα, καὶ τῷ φωτὶ τῶν ἄθλων σου, καταναγάζων τὴν κτίσιν ἡμῶν χαίροις Ἰωαννίνων βλαστός, καὶ κλέος ἱερὸν, καὶ πρὸς Χριστὸν μεσίτης θερμότητος Ὁ πρέσβευε ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε

Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς, ἢ τὸ ἐξῆς Δογματικόν.

Ὁ αὐτός.

Τίς μὴ μακαρίσει σε Παναγία Παρθένε, τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς, ἐκλάμπας Υἱὸς Μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προήλθεν ἀφράστως σαρκοθεῖς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύ-

σει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσόδος, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. μγ', 9).

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκούσται ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν πρὸς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ ἀπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀγγεῖλα καὶ ἔσωσα, ὠνεΐδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποίησα, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ', 1).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βίαστος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀπ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· αἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων αὐτοὶ κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειπεν αὐτούς, καὶ ἔθηκεν αὐτοὺς ἀξιόους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν κρουνηρῷ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς κωνίθρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινούσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιδότες αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν

ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπῆ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ε', 15).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστου. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ρομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονες· πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλιμησεί αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περᾶτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἔθνων· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Α'γάλλου ἐν Κυρίῳ, Ἰωαννίνων ἡ πόλις, Ἰωάννην βλαστήσασα, τὸν λαμπρὸν Νεομάρτυρα· θείῳ γὰρ ἔρωτι συσχεθεὶς, νεότητος ἄνθος ὑπερεΐδε, καὶ ἀνδρείῳ ὑπῆλθε νοῖ, τὸ τῆς ἀθλήσεως μέγα στάδιον· ἐν ᾧ τῶν μὲν ἐχθρῶν καθεῖλε τὴν δύναμιν, τῆς εὐσεβείας δὲ τὸ κράτος, ἀθλοῖς οικείοις ἐδόξασε· καὶ τῶν βραβείων τῆς νίκης τυχὼν, σὺν Ἀγγέλοις πρεσβεύει, ὑπερ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Τῆς ἀληθείας τὴν δόξαν, ἐφαίνων τοῖς τρόποις σου, νεανίας εὐπρεπῆς ὠράθης, τῷ μὲν

εἶδει περίβλεπτος, τῇ δὲ ψυχῇ θεόληπτος· ἡ γὰρ χάρις τοῦ Πνεύματος, τῶν ἐν κόσμῳ ἡδέων ὡς φθαρτῶν, ξένον σε εἰργάσατο· ὄθεν τὸν Σταυρὸν Χριστοῦ ἀράμενος, ἀθλητικῶς αὐτῷ ἠκολούθησας, καὶ περιφανῶς ἠγωνίσω, κατὰ τῆς ἀσεβείας· καὶ ἐν ποίναῖς δοκιμασθεῖς, καὶ ἐν πυρὶ δοκιμώτερος χρυσοῦ εὐρεθείς, μαρτυρικῆς εὐκληρίας, ἀξίως ἐπέβης. Ἄλλ' ὁ Νεομάρτυς μακάριε, Ἰωάννη ἐνδοξε, Χριστὸν ἐκδυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος γ'.

Ε'ν τοῖς ὅπλοις τῆς πίστεως, τὸν ἀρχαῖον καταγωνίσω δράκοντα, ἐν νεότητι σώματος, καὶ ἀνδρεία ψυχῆς, Ἰωάννη Μάρτυς ἐνδοξε· τὴν γὰρ ἐφοδὸν αὐτοῦ, ἀπεκρούσω εὐσθενῶς, τὴν καλὴν ὁμολογίαν ὁμολογῶν, καὶ τὸν θεῖον ἄθλον ἀγωνιζόμενος· καὶ ριφθεὶς ἐν τῷ πυρὶ, ἀκαταπλήκτω φρονήματι, πρὸς τὸ φῶς ἐξεδήμησας, τῆς ἀθανάτου ζωῆς, μαρτυρικῶς στεφανούμενος. Ἄλλ' ὁ Μαρτύρων καύχημα, σὺν αὐτοῖς ἰκέτετε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Ω'ς Μάρτυς ἀήττητος, τῶν παθημάτων τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἀναστάσεως αὐτοῦ τὴν λαμπρότητα, ἐκληρονόμησας ἐνδοξε· σὺ γὰρ νομίμως ἐναθλῶν, ἀπειλὰς τυράννων οὐκ ἐπτόησαι, Χριστὸς ἀνέστη ἔδωκε, καὶ τοῦ ἐχθροῦ συντριβὼν τὴν ἰσχύν, ἀντιτυπία τῶν ἄθλων σου· καὶ ὀλοκαύτωμα ἅγιον, τῷ ἀθλοθέτῃ προσενηνεξαι, ἐν τῷ πυρὶ τελειούμενος, Ἰωάννη μακάριε· διὸ τὴν ἁγίαν σου, γεραίρομεν ἄθλησιν.

Δόξα... Ὁ αὐτός.

Ω'ς ὀλικῶς Χριστὸν ἀγαπήσας, ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν ζωὴν σου προθύμως ἔθυσας, Ἰωάννη χαριτώνυμε· διὸ χαρίτων πολλῶν ἠξιώθης, καὶ θαυμάτων δωρεαῖς, πλουσίως ἐδοξάσθης· τὰ γὰρ θεῖά σου λείψανα, ἀσθενοῦντας θεραπεύουσι, καὶ κινδύνων ρύονται, τοὺς ἐκζητοῦντας τὴν χάριν σου· ἁγιασμὸν δὲ νέμουσιν ἡμῖν, καὶ παθῶν τὴν ἴασιν.

Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς, ἡ τὸ Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων...

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Ἰωαννίνων βλαστός, ὁ τῶν Μαρτύρων κοινωνὸς καὶ ἰσότημος· αὐτῶν γὰρ τὸν ζῆλον φέρων, ἀκαταπλήκτω ψυχῇ, καὶ ἀνδρεία γνώμῃ ἠνδραγάθησας, καὶ πᾶσαν κατέβαλες, τῶν ἐχθρῶν τὴν παράταξιν, ὑστέροις χρόνοις, τοῦ Σωτῆρος τὸ ὄνομα, τῇ ἀθλήσει σου, μεγάλυνας τὸ ἅγιον· ὄθεν λαμπρῶς δεδόξασαι, μεγάλοις χαρίσμασι, θαυμάτων ρεῖθρα βλυστάνων, τοῖς προσιοῦσι τῇ σκέπῃ σου, σοφὲ Ἰωάννη, ἐξαιτούμενος τοῖς πᾶσι χάριν καὶ ἔλεος.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει,

καὶ ὡσεὶ κέδρος...

Χαίροις ὁ Ἀθλητῆς τοῦ Χριστοῦ, Νεομάρτυρων τὸ λαμπρὸν ἀκροθίνιον· ὁ χάριτος ἀναβλύζων, τὸν ἀληθῆ γλυκασμόν, κατὰ τὴν σὴν κλήσιν χαριτώνυμε· ὁ νέφ μεν σώματι, πολὺ δὲ φρονήματι, καταπαλαίσας, τὸν ἀρχέκακον δράκοντα, καὶ τῆς πίστεως, φανερώσας τὴν δύναμιν· ὄθεν στερεῶς ὑπήνεγκας, φλογὸς τὴν κατάφλεξιν, καὶ ἀφθαρσίας πρὸς φέγγος, τροπαιοφόρος ἀνέδραμες, κλεινὲ Ἰωάννη, ἐξαιτούμενος τοῖς πᾶσι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ο ἴσθη τῶν διωκτῶν τὴν ὀρμήν, καθυπομείνας ὡσπερ τεῖχος ἀσάλευτον, μαστίγων ὑπέστης πείραν, καὶ τῆς εἰρκῆς τὴν ποιήν, ἐν χαρᾷ κρυφία χαριτώνυμε· εἰς πῦρ τὸ παμφάγον δέ, προσριφεὶς ἀπηνέστατα, ὀλοκαυτώθης, τῷ Χριστῷ ὡς θυμίαμα, καὶ κατηύφρανας, Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα. Ὅθεν ὡς στρατιώτην σε, Χριστοῦ γενναιότατον, καὶ Ἀθλητὴν τροπαιοῦχον, ἀνευφημοῦμεν κραυγάζοντες· Σοφὲ Ἰωάννη, τοῖς τιμῶσί σε ἐξαίτει, τὸ θεῖον ἔλεος.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'.

Ωσπερ ἄνθραξ νοητός, τοῦ Παρακλήτου τῷ πυρὶ, καλῶς ἀθλήσας Ἰωάννη, τοὺς πιστοὺς ἐτέρμανας, πρὸς βίον ἐνθεόν· διὰ πυρὸς γὰρ Ἄγιε, τὸν ἀγῶνα τελέσας, τῆς φθορᾶς τὸ κάλυμμα ἐξεδύσω, καὶ ὀλος ἠγλαϊσμένος, τῷ Τρισλίῳ φωτὶ ἀνέδραμες· ᾧ αὐλως πυρσευόμενος, σκότους παθῶν ἀπάλλαξον, τοὺς ἐορτάζοντας τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς, ἡ τὸ τῆς Θεοτόκου.

Δέσποινα πρόδεξαι...

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Γόνος κάλλιστος, Ἰωαννίνων, κλέος ἔνθεον τῆς Ἐκκλησίας, ἀνεδείχθης Ἰωάννη παύφημε' τῶν γὰρ Μαρτύρων ζηλώσας τὴν ἀθλήσιν, διὰ πυρὸς τὸν ἀγῶνα ἐτέλεσας. Μάρτυς ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τῆς Ἑορτῆς, ἡ τὸ Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν...

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Α'νέτειλας ἡμῖν, ὡς νεόφωτον ἄστρον, ἀθλήσας ἀνδρικῶς, ἐν ὑστέροις τοῖς χρόνοις, καὶ ἀπαντας κατηύγασας, ταῖς ἀκτίσι τῶν ἀθλῶν σου' ὄθεν σήμερον, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, ἑορτάζοντες, ὃ Ἰωάννη θεόφρον, Χριστὸν μεγαλύνομεν.

Τῆς Ἑορτῆς, ἡ τὸ ἐξῆς Θεοτοκίον.

Α'φράστως τὸν Χριστὸν, ἐξ ἀγνῶν σου λαγόνων, ἐκύησας ἡμῖν, εὐσπλαγχνία ἀρρήτων, καὶ ἦρας τὸ κατάκριμα, τῶν ἀνθρώπων τῷ πάπῳ σου, Ἀπειρόγαμε, καὶ Ἀειπάρθενε Κόρη, καὶ ἐπήγασας, τῆς εὐλογίας τὰ ρεῖθρα, τοῖς σὲ μεγαλύνοσι.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Α'πτοήτως κηρύξας Χριστοῦ τὸ ὄνομα, τὰς ἀπειλὰς τῶν τυράννων καὶ τὰς βασάνους σοφέ, καθυπέστης ἀκλινῶς ὡς ἄλλου πάσχοντος, καὶ ριφεῖς ἐν τῷ πυρὶ, καὶ τὴν κάραν ἐκπηθεῖς, ἀνήλθης τροπαιοφόρος, πρὸς οὐρανοῦς σκηνώσεις, ὃ Ἰωάννη χαριτώνυμε.

Τῆς Ἑορτῆς, ἡ τὸ ἐξῆς Θεοτοκίον.

Α'πειράνδρος Παρθένε κυοφορήσασα, τὸν Ὑπερούσιον Λόγον εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, σωτηρίας ἀπαρχὴ καὶ θεῖα εἰσοδος, ἀναδέδειξαι ἡμῖν, τοῖς ὑμνοῦσιν εὐσεβῶς, τὴν δόξαν σου Θεοτόκε, καὶ πᾶσι φῶς καὶ εἰρήνην, καὶ χάριν δίδως τῇ πρεσβεΐᾳ σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Χριστὸς ἀνέστη Ἰωάννη κραυγάζων, καὶ τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ μεγαλύνων, τὸ τῶν Μαρτύρων στάδιον εἰσέδραμες, καὶ ἐχθροὺς κατέπληξας, τῇ ἀτρέπτῳ σου στάσει, καὶ τῇ εὐτολμῆᾳ σου, καὶ πολλῇ καρτερίᾳ' τῶν γὰρ δεινῶν ἀπάντων Ἀθλητὰ, περιεγένου, καὶ ἤθλησας ἄριστα.

Τῆς Ἑορτῆς, ἡ τὸ ἐξῆς Θεοτοκίον.

Χριστὸν τὸν πάντων Βασιλέα καὶ Κτίστην, ὡσπερ Υἱόν σου καὶ Θεὸν Θεοτόκε, ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως καθικέτευε, δοῦναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, φωτισμὸν καὶ γαλήνην, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ διόρθωσιν βίου' σὺ γὰρ προστάτις πέφηνας ἡμῶν, καὶ τῇ σῇ σκέπῃ, αἰεὶ καταφεύγομεν.

Τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος...

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν οἴκῳ Κυρίου...

Εὐαγγέλιον τὸ ἐν τῷ Ὁρθρῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ὁ Ν'. Δόξα... Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου...

Καὶ νῦν... Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Σήμερον ὁ Νεομάρτυς Ἰωάννης, τὸν ἀθλητικὸν ἀνύσας ἀγῶνα, ταῖς οὐρανίαις συνηριθμήθη τάξεσι' καὶ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης, τὸν στέφανον δεξάμενος, τῆς αἰωνίου ζωῆς κληρονόμος γέγονε, καὶ ἡμῖν ἐξαιτεῖται, λύσιν δυσχερῶν, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν, παρὰ τοῦ πάντων βασιλεύοντος.

Σώσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Ἐτα οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς, ἢ τοῦ Πά-
σχα, ἢ τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ ἐξῆς, οὗ
ἡ ἀκροστιχίς

«Τὴν Ἰωάννου ἀθλήσιν μέλω. Γερασίμου».

Ῥδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ.

Τάξει συνῶν Ἀγγελικαῖς, καὶ τῶν Μαρτύ-
ρων τοῖς θείοις στρατεύμασιν, Ἰωάννη ἔν-
δοξε, καὶ φωτισμοῦ ἀπορρήτου πληρούμενος,
φῶς μοι θεῖον αἰτεῖ, ἀνευφημοῦντι τοὺς ἄθλους
σου.

Ηνεγκεν ἡ πόλις σε σοφέ, Ἰωαννίνων ὡς
ἄνθος πανεύσομον' καὶ ὁσμήν τὴν ἔνθεον,
ἐν Βυζαντίῳ ἀθλήσας διέπνευσας, πᾶσαν Ἰω-
άννη, τὴν Ἐκκλησίαν εὐφραίνουσαν.

Νέος ἀνεδείχθης Ἀθλητῆς, καὶ στρατιώτης
Χριστοῦ ἀκαθαίρετος, ἐν ὑστέροις ἔτεσιν,
ἀθλητικῶς ἀριστεύσας μακάριε, καὶ τῆς δυσσε-
θείας, καταπαλαίσας τὴν δύναμιν.

Θεοτοκίον.

Ινα τοὺς ἀνθρώπους κοινωνούς, τῆς ἄνω
δόξης ποιήσης φιλόνητοπε, ἐκ Παρθένου
ἑνθρώπου, δι' εὐσπλαγγίαν ἐτέχθης ἀμέτρη-
των, καὶ μετὰ τὸν τόκον, ἀγνήν αὐτὴν διατηρή-
σας.

Ῥδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Ος πλήρης συνέσεως πολλῆς, νεάζοντι ἐν
σώματι, ἐν καθαρότητι βίου ἔλαμψας,
ἀγάτη θεία καταλαμπόμενος, Ἰωάννη ἔνδοξε,
καὶ ἡθῶν σεμνότητι, εὐσεβείας τὴν χάριν πι-
πτόμενος.

Αθλήσαι θερμῶς ἐπιποθῶν, ὑπὲρ Χριστοῦ
μακάριε, πάσης ἐξέκλινας ματαιότητος, τὸν
πτερώσας τῷ θείῳ ἔρωτι, καὶ τῆς σῆς ἐφέ-
σεως Ἰωάννη ἔτυχες, καταισχύνας τὸν δόλιον
ἡμίονοντα.

Νεκρώσας τὸ φρόνημα σαρκός, καὶ ἄνθους
τῆς νεότητος, καταφρονήσας γνώμη θεό-
τατος, πρὸς τοὺς ἀγῶνας τοὺς τῆς ἀθλήσεως,
καὶ τῶν ἐχώρησας, ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ παρέχων
τὴν δύναμιν ἄνωθεν.

Θεοτοκίον.

Ναμάτων πηγὴ ζωοποιῶν, ἐδείχθης Μητρο-
πάρθενε, τὸν τῆς ζωῆς κηύσασα αἴτιον,
ζωοποιούντα τοὺς σὲ δοξάζοντας' ὅθεν κάμοι
ὄμβροσον, ὕδωρ τῆς ἀφέσεως, ἐκκαθαίρον πα-
θῶν μου τὸν βόρβορον.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν ἄνωθεν δύναμιν, ἐνδεδυμένος καλῶς,
ποινῶν καταφρόνησας, καὶ ἀπειλῶν καὶ
φρουρᾶς, ἀνδρείῳ φρονήματι' ὅθεν καὶ ὡς ἐπέ-
βης, τῷ πυρὶ γηθοσύνας, ἐφλεξας τὴν ἀπάτην,
τῷ πυρὶ τῶν σῶν πόνων' διό σε Ἰωάννη, Χρι-
στὸς ἐθαυμάστωσε.

Τῆς Ἑορτῆς, ἢ τὸ ἐξῆς τῆς Θεοτόκου.

Τεκοῦσα ἐν σώματι, δίχα τροπῆς καὶ φουρμῶ,
τὸν πάντα ποιήσαντα, καὶ συγκροτοῦντα
χειρὶ, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔλυσας τὴν κα-
τάραν, τοῦ Ἀδάμ τὴν ἀρχαίαν, ἐβλυσας δὲ τῆ
Εὔα, τὴν χαρὰν τὴν ἀγήρω' διό σε Θεογεννή-
τορ, ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

Ῥδὴ δ'. Ὁρος σε τῇ χάριτι.

Ολος ἐνθεώτατος, ἀγάτη τῇ κρείττονι, ὡς
νεανίας εὐπρεπῆς, ἐν Βυζαντίῳ ὄραθεῖς,
τοῖς πᾶσιν ἐσήμανας, τὴν ἐσομένην λαμπρότητα
ἔνδοξε, ἦν δι' ἀθλήσεως πόνων ἐπλούτησας.

Υμνοῖς τὴν Ἀνάστασιν, Χριστοῦ τοῦ Παν-
τάνακτος, Χριστὸς ἀνέστη ἐκβοῶν, τοῖς
συλλαβοῦσί σε κλεινέ, καὶ τούτους ἐξέπληξας,
ἀκαταπλήκτω ψυχῆς παραστήματι, καὶ τῷ εὐ-
σῆμῳ σου στόματι Ἄγιε.

Αθλοῖς χαριτώνυμε, ἀγίοις ἐβάδισας, ἐπὶ
τοῖς ἰχνεσι σαφῶς, τῶν πάλαι θεῶν Ἀ-
θλητῶν, μεθ' ὧν συνδεδόξασαι, ἀθλητικοῖς
Ἰωάννη χαρίσμασιν, ὡς ἰσοστάσις τούτων καὶ
συναθλος.

Θεοτοκίον.

Θρόνος ἀνεδείχθης, τοῦ Θεοῦ ὑψηλότατος,
ἐν ᾧ καθίσας σαρκικῶς, ὁ ἐξ αἱμάτων σου
τεχθεῖς, τὸν κόπον ἀφείλετο, τῆς ἀνθρωπότη-
τος Κόρη δι' ἔλεος, καὶ ἀληθῆ ἡμῖν δέδωκεν
ἄνεσιν.

Ῥδὴ ε΄: Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Λέοντος ὠρουμένου τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος, ἐθλάσας τὰς σιαγόνας ραβδισμοῖς σου πρὸ σώματος, καὶ τυφθεὶς τῷ στόματι σφοδρῶς, τὴν αἴνεσιν προσῆγες, Χριστῷ τῷ σὲ ἐνισχύοντι.

Ηθλησας ἀνδρειοφρόνως ὑπομείνας τὰ βάσανα, τῷ ἁγίῳ σώματί σου Ἰωάννη ὡς ἄσπερκος, καὶ δεθεὶς ἀλύσει σοφέ, ἐν τῇ φρονεῖ καθείρχθης, Χριστοῦ βαστάζων τὰ στίγματα.

Σὲ τὸν ἄρνα τοῦ Σωτῆρος ὡσπερ λύκοι ἐσπάρρατον, οἱ ἀπόγονοι τῆς Ἄγαρ ταῖς ποικίλαις στρεβλώσεσι, καὶ διὰ πυρὸς τῷ Ἰησοῦ, προσῆγόν σε ὡς θῦμα, ὡς οὐκ εἰδότες τί ἐπρατταν.

Θεοτοκίον.

Ιατῆρα τῶν ἀνθρώπων καὶ Σωτῆρα κήσασα, τὸν τὴν πάλαι ἡμῶν πῶσιν θεραπεύσαντα Ἀχραντε ὄθεν τὴν νοσοῦσάν μου ψυχὴν, θεραπεύτησον Παρθένε, φαρμάκῳ τῷ τοῦ ἐλέους σου.

Ῥδὴ στ΄. Ἐκάλωσαν ἡμᾶς.

Ναμάτων οὐρανίων ὧν ἀνάπλεως, εἰσῆλθες ἀγαλλόμενος, σοφὲ τῇ ἀναφθείσῃ σοι πυρρῇ καὶ ὡς ἱερεῖον καθαρῶτατον, καὶ προσφορᾷ, Χριστῷ προσῆχθης τῷ ἀθλοθέτῃ σου.

Μηδόλως πτοηθεὶς πῦρ τὸ ὁμόδουλον, ὡς ἔχων ἐν καρδίᾳ σου, τὸ πῦρ τῆς ἀγαπήσεως Χριστοῦ, ἔστηκας ἐν τούτῳ τελειούμενος, καὶ πρὸς τὸ φῶς, τὸ νοητὸν Μάρτυς ἀνέδραμες.

Εν μέσῳ τῆς φλογὸς ριφεὶς ἀνύμνησας, Χριστὸν τὸν Ὑπεράγαθον, καὶ ξίφει ἐκτιμηθεὶς τὴν κεφαλὴν, ρεῖθροις τῶν αἱμάτων σου τοὺς ἀνθρώπους, τῆς δυσσεβοῦς, παρανομίας Μάρτυς κατέσβεσας.

Θεοτοκίον.

Λυχνία θείας δόξης ἢ ἐπτάφωτος, Παρθένε Παναγώμητε, τοῦ ἀδύτου σου φωτὸς ταῖς ὀστροπαῖς, δώξον τὸ σκότος τῆς καρδίας μου, καὶ πρὸς τὸ φῶς, τῶν ἐντολῶν με τῶν θείων ἔκρινον.

Κοντάκιον. Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ως τερπνόν σε φοῖνικα, Ἰωαννίνων ἡ πόλις, εὐκλεῶς βλαστήσασα, κατατροφᾷ τῆς σῆς δόξης· πόθῳ γάρ, τῷ τοῦ Δεσπότη τοῦ λαμπρῶς ἀθλήσας, τέθυσαι, ὡς ὀλοκάριωμα τῇ Τριάδι· διὰ τοῦτο Ἰωάννη, θαυμάτων βρούεις χάριν ἀέναον.

Ὁ Οἶκος.

Κλήσει σαφῶς ἀκολουθῶν, χάριτος ὄφθης σκευὸς, τρόποις καὶ ἤθεσι σεμοῖς, καὶ καθαρότητι ζωῆς, κλεινὲ κεκοσμημένος· καὶ τῇ θείᾳ χαριτωθεὶς ἀγάπῃ, τὸ αἷμά σου ὑπὲρ Χριστοῦ, προεἶλον ὄλη τῇ ψυχῇ, ἐκχέαι Ἰωάννη· ἔνθεν μαρτυρικῶ ἀναφλεχθεὶς ζήλῳ, πρὸς μαρτυρίου ἀπεδύσω ἀγῶνας, νεότητος ἄνθος, καὶ κόσμου ἠδέα ὑπεριδῶν ὡς φθειρόμενα· καὶ Χριστὸν ὁμολογήσας, ἤσχυνας τῆς πλάνης τὴν ὄφρυν, καὶ πλείστοις προσωμίλησας βασάνοις, ἀπειριτρέπτῳ φρονήματι· καὶ ἐν πυρρᾷ ὁμοστάτως ριφεὶς, καὶ ἐν αὐτῇ τὸν αὐχένα τμηθεὶς, ὡς θῦμα εὐπροσδεκτον, καὶ προσφορᾷ τελειοτάτῃ, καὶ θυμίαμα εὖοσμον τῷ Χριστῷ προσηνέχθης· παρ' οὗ λαμπρῶς δοξασθεὶς, θαυμάτων βρούεις χάριν ἀέναον.

Συναξάριον.

Τῇ ιη΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Νεομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσαντος ἐν ἔτει ραφιστ' (1526), καὶ πυρὶ καὶ ξίφει τελειωθέντος.

Στίχοι. Βληθεὶς καμίνου ἐν μέσῳ Ἰωάννη Χριστῷ προσῆδες ἕμνον εὐχαριστίας.

Δεκάτ' Ἰωάννης ὀγδοάτῃ δέμας ἀτηνῶς καύθη.

Οὗτος ὁ νέος τοῦ Χριστοῦ ἀθλητῆς, Ἰωάννης ὁ χαριτώνκιμος, πατρίδα ἔσχε τὴν τῶν Ἰωαννίνων περιφανῆ πόλιν, γεννηθεὶς ἐκ γονέων εὐσεβῶν καὶ φιλοθέων, ἐν ἀρχαῖς τοῦ ἔκτου καὶ δεκάτου αἰῶνος, ὑφ' ὧν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ ἤθεσι χρηστοῖς, καὶ τῇ πρὸς Χριστὸν ἀγάπῃ ἀνήχθη. Ἦν δὲ εὐπρεπῆς καὶ περικαλλῆς τῇ ὄψει, ὄρα νεότητος, καὶ ἀμῆ ηλικίας ἀκμάζων, τὴν τῶν ραπτῶν ἐκπαιδευθεὶς τέχνην. Θανόντων τῶν τοκέων, μεταβέθηκεν ἐν τῇ τοῦ Κωνσταντινουπόλεως, ζῶν εὐσεβῶς, καὶ διαπύρῳ φλεγόμενος ἔρωτι μαρτυρῆσαι ὑπὲρ Χριστοῦ, ὃ καὶ γέγονε· φθονηθεὶς γὰρ ἐπὶ τῶν Ἀγαρηνῶν, παρεδόθη τῷ ἑαυτῶν κριτῇ, ὃ πεπαρησιασμένῳ στόματι καὶ λαμπρῇ τῇ φωνῇ ὁμολόγησε τὸ τοῦ Σωτῆρος ὄνομα, κατασχίνας τὸν τῆς πλάνης ἀρχηγέτην. Πολυειδῶς δὲ αἰκισθεὶς, καὶ ἐν

προσῆ καθειρχθείς, τελευταῖον παρεδόθη τῷ πυρὶ, ἐν ᾧ τὴν κεφαλὴν ἐτιμήθη, τῇ Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου, ἐν πολλῇ χαρᾷ ψάλλον τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐν ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστής (1526), καὶ οὕτως ἐτελειώθη ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Πλείστα δὲ θαύματα καὶ ἰάσεις ἐνήργησαν τὰ τίμια αὐτοῦ λείψανα ἐν Ναυπλίῳ, Βενετίᾳ καὶ Σελήῳ, ὡς ἡ περὶ αὐτοῦ ἱστορία ἐν πλατεῖ διέξεισι.

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις Χριστέ ὁ Θεός, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων, ἐλέησον καὶ σώσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Σὲ νοητήν.

Πλήρης χαρᾶς, πρὸς τὸ πῦρ εἰσέδραμες, Χριστὸς ἀνέστη ἐκφωσῶν, καὶ τὴν κάραν ξίφει κτερίζεις, τὸ τῆς Ἀναστάσεως, φέγγος τὸ ἀνεσπέρων, θεουργικῶς κατεπλούτησας, ἀριθμηθεῖς Ἰωάννη, Μαρτύρων τοῖς στρατεύμασι.

Ος Ἀθλητῆς, τοῦ Χριστοῦ περιδοξος, θαυμάτων βλύξεις δωρεάς, καὶ ἰᾶσαι παντοκράτωρ, πάθη καὶ νοσήματα, Ἰωάννη ἐνδοξε, τῶν προσπόντων ἐκαστοτε, τοῖς ἱεροῖς σου λειψάνοις, μαρτυροῦντες Πνεύματι.

Γόνον λαμπρόν, καὶ θεῖον ἀγλαΐσμα, καὶ πρὸς Χριστὸν σε πρεσβευτήν, Ἰωαννίνων ἡ εὐκλεῆς, πόλις Μάρτυς ἔχουσα, τῇ σῇ ἐναρμόνιεται, στεροῦ ἀθλήσει κραυγάζουσα, χαίρει ἀπὸ Ἰωάννη, Νεομαρτύρων καύχημα.

Θεοτοκίον.

Εκ τῶν ἀγνῶν, τίκεται αἱμάτων σου, ὁ Ὑπερούσιος Θεός, ἀναπλάττων ἐκ τῆς ἀρᾶς, τὸν πεσόντα ἄνθρωπον, πλούτῳ ἀγαθότητος, διασπαρίζων. Δέσποινα, ὃν μητρικῶς ἐκδυσώμασεν, ὑπὲρ τῶν εὐφημοῦντων σε.

ᾠδὴ η'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Ρωμαλέως ὄρησας σοφέ, ὡς θεῖος νεανίας, τοῖς ἄθλοις τοῦ μαρτυρίου, Ἰωάννη καὶ τῶν ἄλλων λαμπρῶ ἀνεκράυγαζες. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπεροψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Απειλὰς καὶ μάστιγας πικρὰς, καὶ δωρεὰς ἀποκίλας, προέτεινόν σοι θεόφρον, οἱ ἐχθροί, ἅκλινοι, ψυχῇ ἀνεκράυγαζες. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπεροψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στρατευθεῖς Χριστῷ μαρτυρικῶς, τοῖς ὄπλοις πρεσβείας, κατηκόντισας ἐχθροῦ, κραυγάζων

τῶν τὰς φάλαγγας. Σὲ δοξάζω Σωτήρ μου τὸν ἀναστάντα, καὶ δυνάμιν μοι θεῖαν, δόντα ἐκνικῆσαι, Βελίαρ τὰς δυνάμεις.

Θεοτοκίον.

Ιλασμόν καὶ ἰασιν παθῶν, ἐξαίτει μοι Παρθένε, καὶ φῶς τῇ ψυχῇ μου δίδου, ἵνα φύγω τοῦ ἐχθροῦ, τὸν ζόφον κραυγάζων σοι, χαίρει Κόρη μόνη εὐλογημένη, χαίρει ἡ τετοκυῖα, Θεὸν σεσαρκωμένον, βροτῶν εἰς σωτηρίαν.

ᾠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ πανάριστε, Ἰωαννίνων ἐνδοξον ἐγκαλλώπισμα, σκέπε πάντοτε, τὴν σὴν πατρίδα καὶ φύλαττε, καὶ σὺν ταύτῃ τὴν Ἡπειρον ἅπασαν, παμμάρκα Ἰωάννη, ταῖς σαῖς πρὸς Κύριον δεήσεσι.

Ολον σεαυτὸν ἀνέθηκας, τῷ Ζωοδότῃ Λόγῳ καὶ Παντοκράτορι, καὶ ὡς ἄωμον, αὐτῷ προσήνεξαι κάρπωμα, ἐν πυρὶ τε καὶ ξίφει τελέσας σου, τὸν ἱερὸν ἀγῶνα, ὃ Ἰωάννη παμμακάριστε.

Υμνοῖς τὴν σεπτὴν σου ἄθλησιν, ἣν ὁ Χριστὸς ἐδόξασε μακαρίζομεν, ἀλλὰ πρόσδεξαι, ὥσπερ θυμίαμα εὐσομον, Ἰωάννη τὸν ὕμνον μου δέομαι, καὶ δίδου μοι πταισμάτων, ταῖς ἰκεσίαις σου συγχώρησιν.

Θεοτοκίον.

Υψος τοῦ ἀφράστου τόκου σου, τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται Παναμώμητε; σὺ γὰρ τέτοκας τὸν Ὑπερούσιον Κύριον, ἐν βροτεῖα μορφῇ κόσμον σώζοντα, διό σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουσίθητε.

Τὸν Ἀθλητὴν τὸν ἐκλαμπρον, Μαρτύρων τὸ ἀγλαΐσμα, τὸν μαργαρίτην Κυρίου, Ἰωαννίνων τὸ κλέος, τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον, τῆς Ἐκκλησίας μέλψομεν, καὶ πρὸς αὐτὸν βοήσωμεν, χαίρει κλεινὴ Ἰωάννη, Νεομαρτύρων ἡ δόξα.

Τῆς Ἑορτῆς, ἣ τὸ ἐξῆς Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον σωματώσασα, τὸν τοῦ Θεοῦ Πανάχαρτε, τῆς τῶν παθῶν ἀλογίας, ἐρρύ-

σω τῷ τοκετῷ σου, τοὺς πίστει μεγαλύνοντας, τὸ ὑπὲρ νοῦν μυστήριον, τὸ τῆς κυοφορίας σου, Θεοχαρίτωτε Κόρη, ἀνθρώπων ἡ σωτηρία.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς
Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! νέος τῷ σώματι ὢν, τὸν ἀρχέκακον δράκοντα, ἀνδρικῶς κατέβαλε, διὰ πόνων ἀθλήσεως, ὁ Ἰωάννης ὁ χαριτώνυμος, Ἰωαννίνων τὸ θεῖον βλάστημα. Ὡ τῆς δυνάμεως, τοῦ Σταυροῦ σου Δέσποτα! δι' ἧς καὶ νῦν, Μάρτυρες ἀήττητοι, τῷ κόσμῳ ὤφθησαν.

Νέε Ἀθλητὰ πανεύφημε, τῇ ἀγαπήσει Χριστοῦ, περῶναι τὴν διάνοιαν, ἀνθος τῆς νεότητος, καὶ ζωὴν τὴν ἐπίκηρον, σαφῶς παρεῖδες ὡς παρερχόμενα, καὶ πρὸς ἀγῶνας τοὺς τῆς ἀθλήσεως, χαίρων ἀνέδραμες, Ἰωάννη ἔνδοξε, τὸ τοῦ Χριστοῦ, ὄνομα τὸ ἅγιον, ἐπικαλούμενος.

Ω σπερ προσφορὰ εὐπρόσδεκτος, καὶ ἱερεῖον σεπτὸν, καὶ δεκτὸν ὀλοκάρασμα, καὶ μύρον πολύτιμον, καὶ θυμίαμα εὖοσμον, Χριστῷ προσήχθης εἰς πῦρ ὡς ἔρριψαι, ἐν ᾧ καὶ ξίφει τὴν κάραν τέμησαι ὧ τῶν ἀγῶνων σου, Ἰωάννη ἔνδοξε! ὧ τῆς πολλῆς, Μάρτυς καρτερίας σου! δι' ἧς δεδόξασαι.

Χαίροις Νεομάρτυς ἔνδοξε, τῶν Ἀθλητῶν καλλονή, Ἐκκλησίας ὠραῖσμα, τῶν πιστῶν ἐδραῖωμα, Ἰωάννη πανεύφημε, Ἰωαννίνων κλέος περιδόξον, καὶ τῆς Ἠπείρου πάσης ἐντροφία, τῆς Κωνσταντίνου δέ, θεῖον ἀγαλλίαμα.

ἐν γὰρ αὐτῇ, τὸν τοῦ μαρτυρίου σου, ἀγῶνα ἤνυσας.

Δόξα... Ἦχος πλ. α'.

Τῇ μαρτυρικῇ σου λαμπρότητι, τὴν Ἐκκλησίαν φαιδρύνεις, Ἰωάννη χαριτώνυμε, χάριτος θείας κρῖνον λαμπρῶς γὰρ ἠγωνίσω, καὶ λαμπρὸν νίκης τρόπαιον ἦρας, κατὰ τῶν ἀντιπάλων, μαρτυρικῇ ἐπιδειξάμενος στερρότητα, ἐν νεότητι σώματος. Ἄλλ' ὡς μαρτυρικῆς εὐκληρίας μέτοχος, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς, ἡ τὸ τοῦ Πάσχα, Ἀναστάσεως ἡμέρα... ἡ τὸ Θεοτοκίον. Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε...

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου ἡ γ' καὶ στ' Ὠδή, ἡ τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀπόστολον ζῆτει τῇ 6' Σεπτεμβρίου. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγ. Γεωργίου, κατὰ Ἰωάννην.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...

Μεγαλυνάριον.

Ανθος εὐωδέστατον καὶ τερπνόν, τῶν Ἰωαννίνων, ἀνεδείχθης Μάρτυς Χριστοῦ, καὶ λαμπρῶς ἀθλήσας, εὐφραίνεις Ἰωάννη, χαρίτων εὐωδία, πιστῶν τὸ πλήρωμα.

Δίστιχον.

Χάριτος τῆς σῆς ὧ Ἰωάννη πλησον
Γεράσιμον μέλψαντα τὴν ἄθλησίν σου.